

Oliegigant trekt zich terug uit Canadese teerzanden

www.mo.be

december 19de, 2016

Canadese teergronden in Ft. McMurray, Alberta. Het Noorse Statoil, dat tien jaar geleden nog een van de grootste Europese investeerders was in de Canadese teerzanden, houdt het voor bekeken. kris krüg

Foto door: CC BY-NC-ND 2.0

De Canadese provincie Alberta zit op de derde grootste olievoorraad ter wereld, maar de zware olie is er vermengd met zand. De ontginning ervan vraagt enorme hoeveelheden water en gaat gepaard met zware vervuiling en een enorme klimaatafdruk.

Het Noorse Statoil, dat tien jaar geleden nog een van de grootste Europese investeerders was in de Canadese teerzanden, houdt het nu voor bekeken. Het verkoopt al zijn activiteiten aan het Canadese bedrijf Athabasca en incasseert daarbij een verlies van 500 tot 550 miljoen dollar. Volgens Statoil, dat actief is in 37 landen en meer dan 20.000 werknemers telt, moet de

verkoop kapitaal vrijmaken voor andere investeringen in een sterk veranderde energiemarkt.

Overwinning voor het milieu

Maar door de beslissing verkleint Statoil ook de eigen klimaatafdruk en stelt het zich minder bloot aan de gevolgen van het klimaatverdrag van Parijs. ‘Het einde van onze teerzandactiviteiten buigt niet alleen onze kostenstructuur, maar ook onze uitstootcurve’, twitterde Bjørn Otto Sverdrup, vicevoorzitter van de groep en verantwoordelijk voor duurzaamheid. ‘We bouwen aan veerkracht.’

‘Zowel het milieu als de aandeelhouders van Statoil winnen hierbij’

Milieuorganisaties zien het nieuws dan ook als een overwinning voor het milieu en waarschuwen investeerders, omdat investeren in vuile energie indruist tegen het klimaatverdrag. ‘Zowel het milieu als de aandeelhouders van Statoil winnen hierbij’, zegt Keith Stewart van Greenpeace Canada. ‘Elke ernstige poging om het Klimaatverdrag van Parijs uit te voeren zal immers betekenen dat een dergelijke vuile bron van energie een “stranded asset” wordt.’

Teken aan de wand

Het vertrek van Statoil is een zoveelste opdoffer voor de teerzandindustrie. Eerder annuleerde het Franse Total al enkele grote projecten en vorig jaar hield ook Shell het voor bekeken.

De sector was tien jaar geleden nog erg veelbelovend toen de olieprijs hoge

toppen scheerde. Er werd volop geïnvesteerd in Alberta, ondanks de hoge kosten en de enorme vervuiling die met de productie van teerzandolie gepaard gaan.

Maar de dalende olieprijs leidde tot groeiende druk op de te verwachten winsten. Tegelijk raakten cruciale pijpleidingen om de olie te transporteren, zoals de beruchte Keystone XL, maar niet gebouwd. De teerzanden, Canada's snelst groeiende bron van broeikasgassen, krijgen ook te maken met strengere CO₂-normen, en in de VS bracht de snelle groei van de schaliegaswinning in de VS een veel sneller en goedkoper alternatief.